

Nieuwsbrief 1

“Le début”

Vandaag is de tweede week dat we met z'n tweetjes zijn.

Op de achtergrond klinkt het geluid van Rien die met een hakbijl een groot stuk hout te lijf gaat.

De afgelopen periode was gezellig druk en hectisch. Dat laatste begon allemaal met de verhuizing.

Om 8 uur 's morgens stond de verhuiswagen, goed voor 60 kuub aan spullen, klaar om ingeladen te worden. De hulptroepen waren aanwezig, de stemming opperbest en geen vuiltje aan de lucht. We hadden ruim 200 dozen zowel in huis als in de container klaar staan voor het transport naar onze nieuwe stek. 60 kuub is erg veel ruimte, dus alles kon mee ... 'pas de problème!'

Zes uur later stonden we in de druilerige regen bij de ingeladen spullen met nog 5 kuub die niet meer in de vrachtwagen paste. Dat was even slikken. Want waar laat je dat als je huis leeg moet zijn? Enkele dagen later en na een ritje naar het oosten van het land en naar Schoonoord waren de spullen ondergebracht en konden we verder met onze afscheidsrondgang door het land.

Woensdag 25 februari was de grote dag. De overdracht van ons huis bij de notaris, koffie met gebak bij onze lieve burens en daarna werden we uitgezwaaid door burens en vrienden. Vervolgens gingen we met nog wat huisraad in een overvolle caravan weg naar onze droom bestemming. Een heel onwerkelijk gevoel om met de caravan te vertrekken en te weten dat je niet meer terugkeert naar je huis.

“Nous sommes les nouveaux propriétaires!”

27 februari kregen we ons ‘domaine’ officieel overgedragen. Naast de opluchting dat het eindelijk zover is voelen we ook onmiddellijk dat er een enorme klus geklaard moet gaan worden, een beetje beklemmend nog. Maar de gevoelens wisselen elkaar in sneltreinvaart af.

Het is bijna onwerkelijk om ‘s avonds als je de was naar de droger brengt, buiten te zijn en een prachtige zonsondergang te zien zonder de belemmering van bebouwing, de rust te ervaren en het getjilp van de vogels te horen.

Door de hulp die we kregen met de verhuizing en de week daarop volgend werd ook duidelijk hoeveel je kunt doen in korte tijd en hoeveel lichter de klus dan voelt.

Daarnaast was met elkaar verven, klussen, inrichten, snoeien en schoonmaken reuze gezellig. We hadden de hele week prachtig weer, konden buiten lunchen en zaten ‘s avonds, tussen de steeds afnemende stapel verhuisdozen, gezellig bij het haardvuur.

Nu, na twee weken op locatie, begint het gevoel te komen dat we het een en ander onder controle krijgen. We weten dat er nog een enorme lijst met acties afgewerkt moet worden en we hebben ook al ervaren dat niet alles gaat zoals we graag willen. We gingen bijvoorbeeld naar Montauban om daar bij de prefectuur het op naam zetten van het kenteken van de door ons overgenomen Berlingo te regelen. Een rit van ruim een uur. Alle documenten waren in orde, alleen op het oude kentekenbewijs ontbrak de handtekening van de vorige eigenaar. Jammer, en dus onverrichter zake weer terug. Volgende week doen we een nieuwe poging.

De eerste bloesem van de fruitbomen verschijnt in het landschap, een nieuw begin. Zo voelen wij dat ook. We zijn hier net aangekomen, nieuwsgierig wat de komende tijd te bieden heeft.

We houden jullie daarover graag op de hoogte in onze volgende nieuwsbrief met daarin meer over ons nieuwe land en omgeving.

Groetjes en à bientôt,
Saskia en Rien